

ABONAMENTUL.

Pentru Monarhie:
Pe an 28 cor. $\frac{1}{2}$ an
14 cor. $\frac{1}{4}$ 7 cor.
Un număr 30 fileri.

□ □

Pentru străinătate:
Pe un an 32 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 16 cor. $\frac{1}{4}$ an
8 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 84 fil., a doua
oară 72 fil., a treia
oară 60 fil.

□ □

Tot ce privește foaia
să se adreseze la Re-
dacțiunea și Admini-
strațiunea „Unirii”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Mercuria și Sâmbăta.

După patru ani.

Azi, la 26 Iulie, se împlinesc patru ani dela izbucnirea cumplitului războiu mondial.

Să aruncăm o privire în urmă, să ne dăm seamă de evenimentele, ce s'au succedat cu o repeziciune uimitoare? Dar câte volume ar trebui să scrii, până să poți însemna măcar conturile acestor zile de universal cataclism?

Înainte cu patru ani — a trecut de atunci un veac par'că! — lumea credea, că cu mijloacele tehnice de azi, războiul va dura abia câteva luni, fără să degenereze în măcel, cum a urmat pe urmă. Lumea nu era orientată despre scopul însuși al războiului și desorientarea a crescut cu atât mai mult, cu cât s'a încins flacăra cutropitorului incendiu.

State neutrale s'au încins în hora macabră a morții — și multe din ele au rămas strivite, alături de încăierarea forțelor uriașe.

Înainte cu patru ani, când Lloyd George spunea, că războiul are să fie de durată lungă, toată lumea ridică din umeri, cu neîncredere, și îl credea nebun.

Războiul a decurs înainte, cu furie elementară, distrugând — în mersul lui de fiară scăpătă dintr'o menajerie — tot ce îi venia în cale.

S'au prăbușit monumente de artă; au murit sute și sute de mii de oameni; au rămas nenumărați schilavi și orfani; capete încoronate au luat în mână toiagul pribegiei, și cel mai temut dintre ei, țarul Nicolae, a fost împușcat din partea revoluționarilor.

De sub mormanul de ruine, pe urma atâtui măcel și prăpăd, încep a răsbate glasuri mai clare, idei de pace, egalitate și frățietate între neamurile învrăjbite.

Omenirea și-a expiat, cu vârf, păcatele, pentru a-se învrednici de un viitor mai fericit!

La începutul anului al cincilea de războiu, ententa, cum se vede, s'a determinat pentru o acțiune unitară, pe toate fronturile apusene.

Dela Ypern și Marne, până la Asiago—Piave și Albania, se desfășoară, chiar în aceste zile, o încăierare uriașă, cum nu s'a mai văzut nici chiar în vremile noastre de urgie.

Și de o parte și de alta se fac eforturi enorme, pentru a ajunge la rezultatul *decisiv*, ce-l speră ambele părți.

Va urma o tăcere de moarte în diplomăție, în aceste zile, în cari dominează numai zângănitul armelor și bubuitul tunurilor.

Dar tăcerea aceasta nu poate dura așa îndelung, și diplomația tot va trebui să intervină pentru a descărca ea acest nod gordian, în fața căruia și Alexandru cel mare ar fi rămas perplex și neputincios.

O scrisoare a împăratului rege Carol, către regele României. Ziarul american »Evening Post« publică o scrisoare, pe care împăratul-rege Carol ar fi trimis-o regelui Ferdinand al României, la sfârșitul lunii Iulie Februarie c.

Scrisoarea, care ar fi avut influență hotărâtoare asupra păcii cu România, atrage atenția regelui Ferdinand asupra marelui primejdii, ce amenință toate dinastiile, dacă principiile anarchice din Rusia ar prinde teren și în alte state. Se face apel, ca regele României să se unească cu el și cu alți monarhi din Europa, pentru susținerea tronului.

Cercurile hotărâtoare din Viena declară de apocrifă aceasta scrisoare. S'a trimis — ce e drept — o solie *verbală* regelui României, din partea contelui Czernin prin intermedierea alor doi ofițeri înalți (unul austro-ungar, celalalt român), după care guvernul român a intrat în tratativele de pace.

La chestia internatului preparandial din Gherla.

În numărul 39 al »Unirii« am lansat un apel pentru de a pregăti calea, ca să se creieze un fond pentru internatul preparandiei de băieți din Gherla. În primul loc m'am adresat Onoratei preoțimi diecezană, căci ea stă mai aproape de inima și sufletul țaranului nostru. Preoții, ca oricine altul, cunosc toată viața sufletească, dorurile, năcazurile și lipsurile oamenilor noștri. Pe deplin convins, că zelul apostolic, interesul sincer și părintesc și pentru celea sufletești și pentru celea vremelnice ale țaranului este prima datorință a preoției, m'am îndreptat către dânsa știind, că preoția e chemată în rândul prim să vegheze la căpătâiul taturor instituțiilor menite să aprindă lumină și pe bolta destul de întunecoasă a plaiurilor noastre.

Dela poalele Tibeșului, din frunțașă comună Lăpușul-românesc a sosit prima rândunică în chestia internatului preparandial.

Înimosul părinte Iosif Nemes, îndatăce i-a dus »Unirea« ordurile cu apelul pentru internat, însuflețit de dragostea mare ce o are iubitul nostru arhieru »pentru creșterea sârmanilor fii ai națiunii noastre mult încercate«, cel dintâiu a fost, care cu sfatul și cu fapta a sărit într'ajutorul chestiei comune.

Are cea mai firmă convingere, că fără de școală și fără de carte un neam e condamnat pieririi. Știe, că fără de școli și fără de dascăli buni vom duce numai o viață de paraziți între celealalte neamuri, că datorință sfântă avem să ne îngrijim de creșterea cât de bună a dascălilor, cari în spirit creștinesc au să crească generații de oameni cinștiți, credincioși patriei și neamului, din care fac parte.

»Scartea institutului diecezan e cauza comună a fecărui preot ade-vărat diecezan«, zice dânsul. În sincera iubire ce o nutrește față de orice

chestie merită să ne lumineze și să ne deștepte, simțeste necesitatea imperativă a unui internat preparandial, în care elevii cei buni, împărtașiți și atrași fiind de favoruri, să emuleze unul cu altul, să băjbaie o viață activă acolo, de unde va ieși o parte din luminătorii poporului nostru.

Dânsul de asta dată trimite 150 cor. pentru internat, și face următoarea propunere: »Fiecare preot diecezan în răstimp de 5 ani să solvească anual 100 cor. pentru internatul preparandial, parohiile 50 cor., filiile 10 cor. și dascălii 20 cor. Și iacă dela 477 preoți ar iocurge anual 47,700 cor., dela 477 parohii 23,850 cor., dela 206 filii 2060 cor. și dela 477 dascăli 9540 cor., deci 83,150 cor. anual, ceea ce în 5 ani ar face suma frumoasă de 415,750 cor.»

Aici, de unde scriu ordurile acestea, n'am la dispoziție șematism. Poate, că numărul învățătorilor noștri nu va fi cel indicat mai sus, mai sus, mai vârtos nu în urma statificării școlilor din graniță chiar în zilele acestea. Din suma finală nu mult ar lipsi însă nici așa după proiectul harnicului paroh Nemeș.

Cu deplină recunoștință și mulțămită pentru intențiunea laudabilă și proiectul de mai sus al iubitului confrate, numai puține observări am. Intențiunea mea a fost, ca poporul credincios să contribuie în rândul prim

pentru fondul internatului, căci școlile sunt ale lui. Și azi, în urma abundenței de bani și la popor, iau de sigur, că milionul de credincioși din dieceza noastră, sub conducerea preoțimei însuflețite de cauză și însuflețitoare, cu ușurință poate să presteie suma proiectată de bunul părinte Nemeș. Din parte-mi aș face schimbare în proiect astfel: parohiile să concurgă anual câte cu 100 cor., iar preoții câte cu 50 cor.

Ba, ca să nu fie colecta cu su-părare pentru nime, aș afla de consult, ca suma proiectată dela preoți și parohii să se încasseze laolaltă, 750 cor. ar trebui să incurgă în decurs de 5 ani dela un preot și din o parohie, ceea ce azi, fără de nici o greutate, într'un singur an ar putea incurge din celea mai multe parohii. Și mai adaog, că afară de preoți și învățători avem doară, nici nu departe de gremiu, fruntași aleși ai neamului nostru: domnii Gheorghe Pop de Băsești, Dr. Teodor Mihályi, Dr. Alexandru și Dr. Ioan Vaida Voevod, Andreiu Cosma, Victor Illés din Cristur, Florian Cocian, Alexia Pocol, Teofil Dragomir, și mai mulți alții de pe teritoriul diecezei, advocați și proprietari în stare bună materială, cari desigur încă cu plăcere vor oferi obolul lor spre acest scop, dacă preoții vor împărtași cu ei lipsa ardentă și colecta pentru internat.

Numai cât de mulți preoți să fie pătrunși de sentimentele nobile ale părintelui Iosif Nemeș, — cum din greșeala culegătorului n'am putut zice în numărul 39 al »Unirii« —, în scurt timp se poate crea un fond conziderabil, care în anul al 50-lea de existență va deschide perspective nouă vieții atât de năcăjite din trecut a preparandiei diecezane.

Dr. Eugen Széles,
profesor preparandial.

Condițiile de pace ale ententei și Germaniei. Ziarele aduc știri neconfirmate încă, despre condițiile de pace ale ententei și Germaniei.

Informația privitoare la ententă o dă »Lokalanzeiger« din cercuri politice elvețiene. Condițiile de pace ar fi:

1. Redarea și desdăunarea Belgiei, pentru toate pagubele suferite în războiu. Nu poate fi nici vorbă despre folosirea Belgiei, ca garanță.

2. Elsața și Lorena se restituie Franței.

3. Trientul și Triestul trec la Italia.

4. Anglia primește Egiptul și toate teritoarele cucerite dela Turcia, în decursul războiului.

5. Germania abdică de coloniile ei. Dacă Germania e aplicată a accepta acestea condiții minimale, ententa abstea dela ruperea provinciei Posen de către Prusia

FOIȚA.

A doua scrisoare cătră Ingratus.

Sunt aproape doi ani de când ți-am scris cea dintâi scrisoare. Dta mi-ai răspuns și am vrut să-ți răspund și eu atunci îndată. Știi Dta bine însă, ce evenimente s'au perândat atunci și cum a trebuit să amuțescă dintr'odată condeiele...

Apei de-atunci s'a făcut o schimbare însemnată în viața mea: m'am măritat. Da, sunt preoteasă acum, iubite Domnule, beată de fericire și bucurie îți spun: că de astă toamnă sunt preoteasă. Visul cel dulce al tinerețelor mele s'a realizat, rugăciunile celea multe mi-le-a primit Dumnezeu cel bun și mare și sfânt!

Am avut și clipe de durere de-acum doi ani încoace: atunci când am fost silită să refuz ofertul de căsătorie al unui cleric. Știe bunul Dumnezeu cum a fost. Mi-am făcut multă silă să dau altă direcție bătailor inimii mele și n'am isbutit. El a venit la mine după ce a fost respins din partea altor trei fete de popă, știi, fete »cu aspirații«. Dar să nu crezi, că aceasta a fost cauza, că l-am respins. A fost cu totul alta. Prea mult mi-a vorbit de neșăfătorie

cu vite ce va purta-o după ce va intra în viață, prea mult despre felul cum își va pune în rând casa și curtea în parohia ce i-s'a pūs în prospect, și prea mult despre venitele grase ale parohiei și nimic, nimic, nici o vorbă, nici o aluzie măcar la activitatea preotească ce va desvolta dânsul! Știe Dumnezeu, poate mi-am făcut o judecată greșită despre dânsul, dar n'am ce să fac. Visul tinerețelor mele a fost, ca viitorul meu soț să fie mei presus de toate preot, în vorbele lui, în faptele lui, în toate purtările lui. Un om, care eu mine împreună să-și ridice cât mai des privirile cătră înălțimile luminoase!

Când s'a dus dela noi am plâns.

— Iată, — mi-am sis — aceasta trebuie să fie soartea mea, să îmbătrânesc pe capul tatei!

Dar n'a fost așa. A venit nu peste mult cel adevărat, un cleric de curând ieșit din seminar. El mi-a vorbit cu însuflețire aproape naivă despre iubirea cea adevărată, mi-a spus, că acolo unde este iubire, este de față și Dumnezeu și că un preot numai atunci își poate implini datorințele profești cum se cuvine, dacă e fericit în căsătoria lui.

Ah! — aceasta am așteptat-o eu! O astfel de căsătorie mi-am dorit, care nu numai să facă fericit pe om, ci să-l și împintenească la împlinirea datorințelor, o căsătorie, care să deschidă drumul: nu numai

cătră celea pământesti, ci mai vârtos cătră celea de sus. N'am ascultat sfaturile mămăru, ci numai șoaptele inimii mele. Am primit ofertul fără pic de șovăială și acum iată-mă, sunt preoteasă, sunt fericită!

Sunt fericită când îl văd slujind la altar, când îl aud vestind cuvântul Domnului, când pot să-i fiu și eu de ajutor în munca lui ideală, când îl văd mângâind pe cei întristați și încurajând pe cei slabi, când împreună facem planurile pentru viitor și văd la el tendința de-a aduce în conglăsuire acestea planuri cu principiile Evangheliei, când mânc din prescura ce mi-o aduce dela biserică și știu, că precura aceasta a slujit-o el, cu toată inima lui și cu toată însuflețirea tinerețelor sale!

Dar, — prea mult am vorbit despre mine, să vorbim despre prietina Dta pe care l-ai descris acum doi ani.

Întâmplarea a făcut, ea eu să primesc știri despre viața dânsului de doi ani încoace. După disgustul dela casele parohiale frumoase, — cu domnișoara aceea elegantă, care cântă la pian și își bate joc de clericii ei n'a plecat să mă caute pe mine. M'ar fi aflat iubite Domnule, căci eu exist de fapt, în foarte multe exemplare, măcar, că Dta și el ași tras la îndoială existența mea. E o apariție cât se poate de dureroasă a zilelor de azi, că scăderile unor domni mari și bogăți, proprietari de pământ etc., — cari din întâmplare au fost și chirotoniți și cari

Condițiile de pace ale *Germaniei* le publică ziarul »Vorwärts«, după »Novaja Sizin«, în următoarele:

1. Germania nu dorește în apus nici anexiune, nici desdăunare de războiu.

2. Contractele de pace încheiate cu Rusia și România rămân în vigoare și vor sta la dispoziția congresului de pace internațional pentru revizuire.

3. Nu discută dreptul de autonomie proprie a popoarelor și vor decide asupra lui, ca și asupra sorții Belgiei, în congresul de pace.

4. Chestia balcanică rămâne o chestie deschisă; vor discuta-o și vor hotărî asupra ei în congresul de pace.

5. Liberă navigație pe mare și dreptul de a folosi stațiunile de cărbuni. Predarea Gibraltarului, a canalului Suez etc.

6. Chestiile coloniilor se rezolvă după principiul status quo ante bellum.

Conferirea beneficiilor.

— Articol din afară. —

În Nr. 36—37 a »Unirii« s'a accentuat chestia conf. benef. Mă rog de On. Redacție să-mi permită a-mi face câteva reflexii.

Biserica e o instituțiune, care are de urmărit propagarea religiosității. Acest principiu trebuie să conducă și ord. la conf. beneficiilor. Durere, la noi se accentuează prea mult partea materială a of. preoțești, — și prea puțin partea abnegativă. Muncă și abnegație așteptăm dela cei săraci, pe când ar trebui necerut să-și ia cei mai în stare — partea ce li-se cuvine și lor; ca servitorii bisericii. — La noi fiecare are o dorință materială, care dacă nu și-o poate împlini e nemulțumit. Beneficiul mai bun nu poate fi decât o răsplătă a muncii pe terenul pastoral.

Dacă vom urmări principiul propus de un protopop, atunci nici nu ar trebui concurse de primire la teologie, ci anunțuri de căsătorie.

În urma acelor apoi umplute locurile vacante în clerul tiner. Nu combat faptul, ca atunci când interesul moral a parohiei-unite cu datoria ord. de a remunera munca oarecui, cere ca să fie numit un membru al familiei fostului preot — să se facă dar a face din acestea o normă o contesta? — O conferire afară de baza răsplătirei muncii și a zelului produce discursiune în 50 și distrage zelul în 100. Prin conferirea beneficiilor — noi trebuie să clădim nu să distrugem.

Chestia caselor parohiale a înțeles foarte bine ord. când a dispus îngrijirea lor pretutindena; pentru că nu garantează, că cutare parohie poate

fi moștenită pe vecie; Stingerea unei familii preoțești, ce nu ar moșteni o astfel de parohie — pune parohia în o stare grea — silindu-o a fi ani fără preot, căci în scurt, nu-și poate clădi tot felul de superedificațe. Ruinarea acelor edificii nu e un factor, ca poporul să poată cere de preot pe cine ar dori ci e o forță; — să se mulțamească cu acela, ce are case și de nu-l iubește. Adevărata voință liberă a poporului e numai acolo, unde lipsește interesul material și presiunea rudelor. — Pentru cei puțini, cari au case și moșii în parohii bune nu-i iertat să fie descurajați cei mulți, dintre cari unii nu-și pot câștiga un codru de pâine pentru ziua de azi. — Și unii se prăbușesc prea de grabă sub povara mizeriei și a disperării. Nu de viitorul singuraticilor trebuie să ne interesăm ci de a întregului, iar acesta pretinde o normă, care să verse în toți — mai ales în clerul tiner încrederea, că zelul și munca e singurul factor decisiv — la conferirea beneficiilor. Ca astfel — clerul tiner — cu prilejul căsătoriei să aibă curajul de a fi mai puțin materialist — și mai mult idealist; mai gata de a se jertfi pentru idealismul ce formează baza viitorului înfloririi bisericii și a neamului. Având convingerea, că asupra sorții lui și a familiei lui vigează ord. — care nu are înaintea ochilor — numai dreptatea — și răsplata muncii.

— f. —

Între altele funcționează și ca preoți — unii clerici ai noștri le socotesc, ca scâderi ale preoției întregi ori ale unei părți mari a preoției. Contra acestui fel de judecată, în numele preoților adevărați, în numele slujitorilor credincioși ai lui Hristos, (cari în butul tuturor părerilor contrare colportate de oameni, cari nu cunosc preoția și sufletul ei — constituie majoritatea covârșitoare a preoției dela sate), protestez cu toată tăria. Protestez în numele mulțimei de preotese, cari își cresc fetele anume pentru a fi preotese și în numele mulțimei de fete de popă, cari se leagă mereu în visul dulce, că vor ajunge și ele preotese. Să trecem însă mai departe.

Prietinul Diale a intrat în cancelaria unui avocat, ca să treacă vremea. Și vremea a trecut, a venit altă toamnă, atunci a trebuit să aleagă între două alternative: ori să grăbească spre treptele altarului, ori — să mai facă o pauză de un an. A ales alternativa din urmă. Un preot bogat își căutase un instructor pe lângă două fete — și el s'a angajat. S'a dus și s'a apucat de muncă, împlinindu-și datoria atât de conștiincios, încât îl admir, iubite Die! A muncit zilnic patru ceasuri înainte de amiază și două după amiază. A avut în schimb plată bună și vipt neacepționabil. Dar încolo — ce-a mai avut?

Îți spun eu. La casa Dlui preot este fată mare, pe cât îmi aduc eu aminte: de 20 de ani, fată frumoasă și drăguță. Când a văzut-o a tresărit, așa-i? A gândit: iată o doamnă inteligentă, o să-mi potrec bine în societatea ei! S'a apropiat iarna, dar el când a văzut-o a simțit adierile unui vânt cald, primăvărat... S'a felicitat pentru gândul bun de-a merge acolo... și s'a temut, că va trece prea iute iarna, cu glumele ei, cu cântecele ei...

În cele două-trei zile dela început a constatat însă, că Dșoara casei e peste măsură tăcută, cât abia cu cleștele poji se poate o vorbă din gura ei. S'a decis să se ocupe des cu dansa, să-i facă mereu la complimente, să glumească, să râdă, ca astfel și prin concursul dansului să se facă mai vioaie, mai vorbăreată. A simțit îndată la început — au »amor« — ci iubire frățescă față de dansa — cum se și cade să aibă un cleric, pentru că un cleric adevărat pe orice fată de popă trebuie să o socotească drept soră dulce a lui. A fost o trudă zădarnică de două săptămâni.

(Va urma).

O preoteseă tineră.

Croați și sârbi. În dieta Croației din Zagrab au făcut mari senzații desvălirile banului croat Dr. Mihailovich, care prezintă acte și documente împotriva șefilor partidei croate Dr. Frank et soții, cari la începutul războiului și în decursul aceluia au denunțat pe concetățenii lor sârbi de tradare și tendințe centrifugale. În Croația a fost întotdeauna mare antagonism între catolicii croați și gr-orientalii sârbi. Cărmuirea a sprijinit întotdeauna pe catolicii croați, cari erau considerați ca o partidă credincioasă statului și Austriei, deși sunt și astăzi cei mai înverșunați adversari ai maghiarilor.

Banul Mihailovich a citit documente, scrisori, tratative prin care să compromită total partida croată. Spune, că în 14 Iulie 1914 înainte de izbucnirea războiului, partida lui Frank a făcut ofertă prin agentul său Dr. Sachs generalului Conrad von Hötendorf, că în Croația la cazul izbucnirii războiului cu Sârbii, să introducă dictatura militară, iar elementul sârbesc

să fie pus sub supraveghere. Pe urma denunțurilor s'au introdus cercetări și vexațiuni împotriva multor persoane nevinovate, cari au suferit adevărate desastre prin sistemul acesta.

Astfel a fost denunțată și o mânăstire de călugări, ea nutrește conspirații, iar la un loc ascuns păstrează bombe și material de războiu. Introdusă cercetarea nu s'a adevărit nimic, dar comisia investigatoare a constatat totuși, că coperișul mânăstirii poate servi de punct pentru a da unele directive aeroplanurilor sârbești. Din câteva bucăți de fier aflate în grădina s'a constatat apoi, că acelea pot să fie eventual și pecetii vreunei bombe.

Desvâlirile au provocat indignare generală în întreg parlamentul din Croația.

Războiul european.

Luptele decurg, cu mare vehemență pe frontul apusean, în Franța, Italia și Albania.

Primum următoarele comunicate:

De pe frontul italian se anunță: 23 Iulie. — pe câmpul de luptă italian lupta de artilerie de o putere variată.

Pe frontul albanez, dușmanul a continuat încercările lui de atac de ambele părți de Devoli. A fost respins.

Șeful statului major.

De pe frontul anglo-francez comunicatul german dela 23 Iulie anunță:

Detășamente engleze au pornit la atac pe frontul ocupat de armata prințului Rupprecht. Au fost respinse.

La armata prințului moștenitor german:

Pe fronturile de luptă a intervenit un timp puțină liniște. La sud de Aisne dușmanul în urma pierderilor grele, n'a mai renoit ieri atacurile lui. Și lupta de artilerie a mai slăbit. De ambele părți de Qurcq și între Qurcq și Marne, dușmanul a întreprins atacuri parțiale în mai toate sectoarele. Au fost respinse. În contra-atac am respins atacuri și la Marne. Eri am doborât 52 aeroplane și 4 baloane dușmane. *v. Ludendorff.*

Publicare de concurs.

La susceperea în Internatul Vancean de fete pe anul școl. 1918/19 s'au stabilit următoarele condiții de primire:

1. Pentru o elevă sunt a-se plăti ca taxă de întreținere 1200 cor. (una mie două sute coroane) în 2 rate anticipative, iar pentru spălatul rufelor trei kgr. de săpun.

Separat are să plătească didactrul școlii de 78 cor. pentru clasele civile.

2. La intrarea în Internat fiecare elevă are să fie provăzută: cu: 1 carte de rugăciuni, 3 haine simple și 1 din stofă vânătă

de lână, care va servi de uniformă, 2 șurte colorate, 2 șurte de clot negru făcute cu mâneci, 1 năframă mare caldureasă, 2 năframă mici, 1 jachetă de toamnă și primăvară, 1 palton de iarnă, 2—3 perechi de încălțăminte, 8 perechi de ciorapi, 12 batiste, câte 5—6 bucăți albituri de corp, 4 ștergare, 4 servete, 1 păher și tacâm, 4 ștergătoare de lighian, 1 ținătoare de săpun, 1 uicea de tinichea, pepteni, perie de dinți și încălțăminte, 1 saltea de paie (străjac), 1 tol, 2 fețe de pat, 1 plapomă și 2 fețe de plapomă, 2 perini și 4 fețe de perină. Toate vesmintele și albiturile să fie simple și marcate cu numele întreg al elevei.

3. Fiind aprovizionarea cu articlii de consum atât de grea între împrejurările actuale, părinții, au să aducă *naturale* în preț de 200 cor. computate în prețul lor maximal. Felul naturalelor se va stabili în acordul încheiat cu direcțiunea Internatului.

4. Pentru suma solvită fieștecare elevă va primi: a) locuință, b) vipt întreg, c) spălat, luminat și încălzit.

Numai acelor eleve li-se va rezerva loc, a căror părinți se vor declara în scris, că primesc toate condițiunile susamintite.

Rugările trebuie să între la Preaven. Consistor arhiepiscopesc până la 15 August st. n. 1918, fiind provăzute cu: a) Testimoniul școlastic de pe clasa premergătoare, b) Carte de botez, c) Atestat medical despre sănătatea elevei și Certificat de revaccinare. Blaj, la 23 Iulie 1918.

*Direcțiunea
Internatului Vancean de fete.*

Informațiuni.

Pontificele candidat la premiul Nobel. Osservatore Romano anunță, că Spania, Olanda, Elveția și Norvegia au pornit adevărată propagandă, pe lângă consiliul premiului Nobel din Stockholm, ca premiul de pace al acestui an, să se dea părintelui Pontifice Benedict XV.

Știri personale. Părintele protopop Dr. Ilie Dăianu (Cin), Arion Popa (Reghin) și Ioan Pop (Morlaca), precum și ceilalți internați ai noștri, s'au reîntors cu bine la vetrele părăsite.

Hymen. Dl Demetriu Toncean, abs de teologie și doara Georgina Virginia Vlăssă, abs. de pedagogie, și-au serbat cununia la 21 Iulie 1918. în Blaj. — Felicitări!

Date școlare. În anul școl. 1917/18 s'au înscris la gimnaziul nostru din loc 625 elevi ordinari și privațiști. Au fost examinați 589. După clase: I. 95, II. 67, III. 78, IV. 63, V. 84, VI. 80, VII. 67, VIII. 55. Au avut progres eminent 34, bun 133, suficient 334, un nesuficient 61, doi și mai mulți 27. Copii de proști și învățatori 240, Agricultori 229, industriași, neguțători 65, alții 55.

La examen de maturitate s'au supus 61 elevi (dintre aceștia 48 militari). Au obținut progres eminent 4, bun 18, suficient 37, îndrumați la examen corigent după 3 luni 2.

Înrolați au fost în acest an 53 elevi din clasa IV—VIII.

Școala civilă de fete a „Asociațiunii” din Sibiu, publică condițiile de primire în Internatul ei. Elevele vor aduce Atestatul școlar. Extras din matricula botezaților și dela forul civil. Cererile pentru examen de primire, sau diferențial sunt a-se înainta direcțiunii până în 2 Sept. a. c.

Prelegerile regulate se încep la 5 Sept.

Sunt de a-se solvi următoarele taxe: înscriere 4 cor., fondul de pensie 8 cor., didactru anual 100 cor., taxă de întreținere în Internat 1600 cor.

† **Aristizza Romanescu.** Ziarele din țară anunță moartea celebrei artiste Aristizza Romanescu. A fost gloria teatrului național din țară, artista de geniu, neîntrecută, mai ales în interpretarea dramelor istorice. Cei din urmă lauri i-a secerat în piesele istorice, mai ales: trilogia lui Delavrancea.

Amănunte privitoare la executarea Țarului. Executarea Țarului a avut loc în 16 crt., după cum anunță o telegramă din Helsingfors. 200 soldați din garda roșie au impresurat casa, în care era închis Țarul, l-au scos în stradă, și fără să-i zică o vorbă măcar, l-au împușcat. Sovjetul din Ural a anunțat guvernul central din Moscva, numai după ce Țarul a fost executat. Sovjetul a aflat de necesară executarea, căci dase de urmele unei conjurații periculoase, al cărei scop era reazezarea Țarului pe tronul Rusiei.

Senatul din Ural ar fi aflat o mulțime de acte în acest sens, pe cari le-a spedit la Moscva.

Scumpirea vestmintelor în Germania. Din Berlin se anunță, că prețul îmbrăcămintelor pentru domni, s'a urcat în măsură considerabilă.

În anul trecut un rând de vestminte pentru domni costă 200 mărci; acum s'a urcat la 1000 mărci.

Suprimarea interinmală a poștei aeriane. Pe urma accidentelor grave, ce s'au succedat, în interval scurt, la poșta aeriană, autoritatea militară a anunțat în Marța trecută direcțiunea poștei și telegrafului, că circulația poștală aeriană dintre Mátvásföld și Aspern, până la altă dispoziție, se suspendă. Cel din urmă curs a avut loc Marți.

Petrecere. Inteligența română din Lechința și jar, invită la *Petrecerea de vâd cu dans*, ce se va aranja în 4 August 1918, în pavilionul „Coroana” din Lechința. Venitul curat e menit jumătate bisericii române din Lechința și jumătate la „crucea roșie”.

Holera în Rușea. Ziarele anunță tot mai dese cazuri de holera în Rusia. Se semnalează decese destul de numeroase și în Moscva și în Petersburg.

Mulțumită.

Exprim și pe aceasta cale în numele meu și al adânc întristatei familii, tuturor amicilor, colegilor, cunoscuților și binevoitorilor, cari la moartea și înmormântarea iubitei și neultatei mele soții au participat la jalea noastră neapasă și depunând cununi de flori pe cosciug și petrecându-o la mormânt, au cercat prin condoleanțe cu cuvântul, ori în scris, a ne aduce mângâiere.

Dumnezeu Sfântul să-i păzească pe ei de durerile trupești și de patimi sufletesti. Lipova, 19 Iulie 1918. Alexiu Vicu.

Proprietar, editor și Redactor responsabil:
Ioan Suciu.